

[Pinholt.]

skal støttes, og paa den anden de, der skal understøtte, og hvis de, der skal støttes, er paa den Vægstang, som bliver tungest, vil hele Foranstaltningen alligevel falde sammen, saa kommer Samfundet i en Tilstand, vi ikke kan overskue, og derfor vil vi for vort Vedkommende med den sociale Lovgivning, vi har, der er saa egnet til at yde Hjælp, ikke stemme for dette Lovforslag. Jeg er af den Anskuelse, og det er mit Parti ligeledes, at vi har fyldestgørende Ordninger, og at det i Virkeligheden kun er i ringe Udstrækning, at Folk kommer paa Fattigvæsenet undtagen af psykologiske Grunde. Der har jo været stor Arbejdsløshed, men siden 1927 har den hele Tiden været aftagende; at den nu skulde stige, vil jeg ikke antage; med det Styre, vi nu har, vil jeg gaa ud fra, at den i Modsætning til, hvad der var Tilfældet under det første Ministerium Stauning, vil vedblive at falde, og saa vil Kommunalraadene faa god Lejlighed til at eftergive Fattighjælp, ydet til dem, der virkelig vil og kan hjælpe sig selv og i et Aar ikke har modtaget Fattighjælp, og saa vil denne Lov ingen Betydning faa. Man gav en saadan Lov paa Grundlovens 75-Aarsdag, nu vil man give den paa 80-Aarsdagen, maaske er det saa Mening, man ogsaa vil give den paa 85-Aarsdagen o. s. v. — Socialministeren nikker, saa vil det maaske alligevel være klogt, at man ikke ordner dette Spørgsmaal her, vi kan maaske saa faa et Lovforslag i saa Henseende fra den højtærede Socialminister, lad os saa hellere se det. Jeg skal derfor anbefale, at man ikke stemmer for det foreliggende Lovforslag.

Christmas Møller: Det Lovforslag, her foreligger til Behandling, har nøjagtig samme Ordlyd som den Lov, der blev gennemført i Sommersamlingen 1924; den Gang var den Motivering, man gav, denne, at Grundloven havde 75 Aars Fødselsdag, vi havde da lige faaet Ministeriet Stauning, og man skulde fejre Grundlovens 75 Aars Fødselsdag. Nu, da vi har faaet et nyt Ministerium Stauning, og Grundloven i Aar fejrer 80 Aars Fødselsdag, ser vi altsaa Forslaget igen. Vi kan ikke fra vor Side undlade at bemærke, at vi synes, Anledningen er noget søgt, og at i det Øjeblik man vil fejre Grundloven paa den Maade hvert femte Aar, saaledes som det kunde se ud til, maatte man hellere helt lade være med at have Fattighjælps Virkning overfor den Hjælp, her er Tale om. Jeg kan heller ikke lade være med at gøre den Bemærk-

ning, at Regeringen, som i høj Grad er blevet opfordret til at komme med Hjælpeforanstaltninger overfor Erhvervslivet, overfor de arbejdsløse, overfor de daarligst stillede, paa Linie med hele den Politik, Socialdemokratiet ønskede at føre inden Valget og i første Del af denne Rigsdagssamling og ogsaa under Valgkampagnen, heroverfor har sagt, at den kun vilde fremkomme med saadanne Lovforslag, om hvilke der var Enighed, og Regeringen kan jo ikke have været uvidende om, at Enighed om et Lovforslag som dette kunde der, naar man tænker tilbage paa Begivenhederne i 1924, ikke blive. Ligesom vi i 1924 gik imod Lovforslaget, saaledes vil vi ogsaa gaa imod det i Aar. Vi er af den Opfattelse, at saaledes som vor sociale Lovgivning er udbygget, med den Mængde nye sociale Love, vi har faaet, med den Affattelse, Fattiglovens § 35, 2det Stykke, har, er en Lovgivning som den her foreslaaede ikke naturlig. Man kunde i Sammenhæng med hele Arbejdsløsheds-spørgsmaalet tage denne Side af Sagen op, men saaledes som Lovforslaget her er formet, vil vi for vort Vedkommende ikke kunne gaa med til det.

Mads Larsen: I Modsætning til de to ærede sidste Talere kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag paa det bedste. Overfor de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Pinholt, vil jeg gerne sige, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil gaa med til at gennemføre et Lovforslag som dette, udelukkende er et Spørgsmaal om Sindelag. Hvis man har Sindelag overfor dem, der af en eller anden Grund og uden egen Skyld er kommet i Ulykke og har maattet søge Hjælp hos det offentlige — en Hjælp af den mest ydmygende Karakter, idet den berøver de paa-gældende deres borgerlige Rettigheder —, hvis man ønsker saa hurtigt, som ske kan, at skaffe Mulighed for, at disse Mennesker paa ny kan komme til at hævde sig selv og blive lige saa gode Borgere som andre i Samfundet, gaar man med til at gennemføre et Lovforslag som det foreliggende; mangler man derimod et saadant Sindelag, er det klart, at man gaar imod. Navnlig naar man gennem den Politik, man har ført i den forudgaaende Tid, medens man havde større Magt og Indflydelse, har tilrettelagt Forholdet paa en saadan Maade, at man derigennem har bidraget til at forøge den Skare, som ikke var i Stand til at komme frelst gennem Erhvervskrisen, er det klart, at man ikke føler sig opfordret til at raade Bod paa